

Rozjímanie na štvrtok 1. týždňa v pôstnom období

Rozjímanie na štvrtok 1. týždňa v pôstnom období. Navrhované témy sú: modlitba nás prispôsobuje Božej vôli; Ježiš nás nabáda k prosebnej modlitbe; prosiť v modlitbe Otčenáš.

„POMÔŽ MI, LEBO som sirota, a vlož mi do úst vhodné slovo“ (Ester 4, 17). Týmito slovami kráľovná Ester prosila Pána, aby ochránil židovský národ pred zničením. Mnohokrát čítala, čo Boh urobil v dávnych časoch s jej predkami, a bola

presvedčená, že moc jeho ramena sa nezmenšila. S rovnakou vierou volá žalmista: „Budem ďakovať tvojmu menu za tvoju pevnú lásku a vernosť, lebo si zveľadil svoj prísľub“ (Ž 138, 2). Z pokolenia na pokolenie sme sa učili, že modlitba dokáže všetko, pretože nás vnútorne prispôsobuje Božej vôli a pre neho nie je nič nemožné.

Svätý Josemaría jedného dňa predstavil niekoľkým svojim prvým dcéram v Opus Dei veľmi rozsiahlu apoštolskú panorámu. „Tvárou v tvár tomu,“ povedal im, „sú dve možné reakcie. Tá prvá je myslieť si, že to je niečo pekné, ale nemožné, nerealizovateľné. A tá druhá reakcia je plná dôvery v Pána: keď nás o to prosí, pomôže nám to uskutočniť“[1]. Nie je ľahké vidieť veci tak, ako ich vidí Boh. Avšak jeden z hlavných plodov Ducha Svätého je dar múdrosti, ktorý sa pestuje najmä v modlitbe: „Musíme prebudiť Krista

vo svojom srdci a len vtedy budeme schopní uvažovať o veciach jeho očami, pretože on vidí za búrku. Týmto pokojným pohľadom môžeme vidieť panorámu, ktorú si sami ani len nevieme predstaviť“[2]. Múdrosť, ktorú nám dáva modlitba, nám pomáha dôverovať Pánovi. Aj v modlitbe môžeme prosiť o pomoc, ako kráľovná Ester, aby nám Boh vložil do úst správne slovo.

KDE NÁJDEME SILU na plnenie poslania, ktoré presahuje naše predstavy a možnosti? Podnet môžeme nájsť jedine v modlitbe. Jednej zo svojich dcér, ktorá sa chystala do Írska, aby tam vykonávala apoštolskú činnosť Opus Dei, svätý Josemaría hovorieval: „Keď ťa o niečo prosím, dcéra moja, nehovor mi, že je to nemožné, lebo ja to už viem. Ale odkedy som začal

Dielo, náš Pán ma požiadal o mnohé nemožné veci... a ony vychádzajú!“[3].

Tvárou v tvár veľkosti toho, čo Boh žiada, je možné nechať sa odradiť a neurobiť to, alebo naopak, odpovedať ešte odvážnejšou prosbou: „Čo žiada dieťa od svojho otca? Tati... mesiac: absurdné veci. *Proste a dostanete, klopte a bude vám otvorené* (Mt 7, 7).

O čo nemôžeme prosiť Boha? O všetko sme prosili svojich rodičov. Proste o mesiac a on vám ho dá; bez obáv ho proste o všetko, čo chcete. On vám to vždy dá, takým či onakým spôsobom. Proste s dôverou“[4].

Jedinou Božou požiadavkou, ako nám ukazuje evanjelium, je, aby sme prosili: „Proste a dostanete! Hľadajte a nájdete! Klopte a otvorí vám“ (Mt 7, 7). A pre prípad, že by Boží úmysel dať nám toľko darov zostal nepovšimnutý, Ježiš uvádza dva príklady: „Kto z vás, ak jeho syn prosí o chlieb, dá mu kameň? Alebo ak

prosí o rybu, dá mu hada“ (Mt 7, 9-10).

Jednou z praktík, ktoré Cirkev odporúča počas pôstu, je práve modlitba. Môžeme sa zamyslieť, či je naša modlitba naplnená takou dôverou, že prosíme aj o veci, ktoré sa zdajú nemožné. Budeme sa však snažiť, aby naša modlitba vždy obsahovala prijatie Božej vôle, pretože nikto iný ako Boh nevie, čo je pre nás najlepšie.

„POTREBUJEME – MY VŠETCI! – modliť sa, zbožne plniť normy nášho životného plánu, aby bola nepretržitá modlitba, jednota srdc, ktoré sa dvíhajú k Nebu, obetujúc aj naše osobné biedy a umožňujúc Pánovi konať bez toho, aby tieto biedy stáli v ceste ako prekážky“[5]. Ježiš v evanjeliu nikdy neprestáva

naliehať, aby sme dôverovali jeho štedrosti ako ten, ktorý cíti, že prosíme málo: „Ak teda vy, ktorí ste zlí, viete dať svojim deťom dobré veci, o čo viac dá váš Otec, ktorý je na nebesiach, dobré veci tým, ktorí ho prosia“ (Mt 7, 11).

„Naša modlitba je veľmi často prosbou o pomoc v núdzi. A pre človeka je to dokonca normálne, pretože potrebujeme pomoc, potrebujeme druhých, potrebujeme Boha. Je teda normálne, že Boha o niečo prosíme, že hľadáme jeho pomoc. Mali by sme mať na pamäti, že modlitba, ktorú nás Pán naučil, *Otčenáš*, je modlitbou prosby a touto modlitbou nás Pán učí prioritám našej modlitby, očisťuje a prečisťuje naše túžby, a tak očisťuje a prečisťuje naše srdce“[6].

Panna Mária je *prosiaca všemohúcnosť*. V Káne Galilejskej, ako aj pri mnohých iných

príležitostiach, Mária získala od svojho Syna to, čo považovala za dobré pre jeho učeníkov. Máme matku, ktorá pre nás vyprosí to najlepšie, a ak jej to dovolíme, získa od svojho syna milosti, ktoré potrebujeme, aby sme naplnili svet Božou radosťou.

[1] Svätý Josemaría, citované vo Vázquez de Prada, *El Fundador del Opus Dei, tomo II*, s. 561-562 (preložené do slovenčiny: *Zakladateľ Opus Dei, Druhý diel*).

[2] František, *Audiencia*, 10-XI-2021.

[3] Svätý Josemaría, citované v Ana Sastre, *Tiempo de Caminar*, citát 51, s. 385.

[4] Svätý Josemaría, *Poznámky z meditácie*, 24-XII-1967.

[5] Svätý Josemaría, *El trato con Dios*, 149.

[6] Benedikt XVI, *Audiencia*, 20-VI-2012.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/roztjimanie-na-stvrtok-
prveho-tyzdna-v-postnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/roztjimanie-na-stvrtok-prveho-tyzdna-v-postnom-obdobi/)
(23.02.2026)